

c/o Danske Regioner
Dampfærgevej 22, Postbox 2593, 2100 København Ø
Tlf. 35 29 81 00

Den 19-05-2014
Sag.nr.: RLTN3216 - 12/369
Dokumentnr. 24710
Sagsbehandler
Jan Bülow
Tel. 35 29 82 23
Email: Jab@regioner.dk

OK-Nyt – Løn nr. 013-2014

Arbejdsretsafgørelse om frokostpauser til sygehusportører

Sygehusportører er omfattet af følgende regel i den gældende arbejdstidsaftale:

”Pause af mindre end ½ times varighed, hvor den ansatte står til rådighed og ikke kan forlade arbejdsstedet/institutionen, medregnes i arbejdstiden.

Andre pauser medregnes ikke.”

Ved Rigshospitalets køkken og Region Hovedstadens Apotek, afdeling Rigshospitalet, har der i en lang årrække været praksis for ikke at medregne frokostpausen til arbejdstiden, da sygehusportørerne efter Region Hovedstadens oplysninger ikke har stået til rådighed i deres frokostpause.

I 2009 opsagde Rigshospitalet og apoteket denne praksis således, at portørerne kom til at stå til rådighed i deres frokostpause med den konsekvens, at frokostpausen blev medregnet i arbejdstiden.

FOA vurderede, at portørerne også rent faktisk havde stået til rådighed i tiden forud for opsigelsen af praksis.

LO for FOA påstod derfor med respekt af gældende forældelseslov principalt efterregulering for den periode, der er medgået til frokostpause med timeløn + overarbejdstillæg for fuldtidsansatte og timeløn for deltidsansatte. Subsidiært efterbetaling som anført for dokumenterede tilfælde af arbejde i portørernes frokostpauser. Hertil kom en bod for overenskomstbrud.

Der var mange vidneforklaringer fra både ledelsesside og portørernes side.

Side 2

Retsformanden fandt ikke tilstrækkeligt grundlag for at afvise forklaringer fra portørerne, hvorefter de i et eller andet omfang faktisk udførte arbejde i deres frokostpause også forud for opsigelsen i 2009. På den anden side fandt retsformanden heller ikke grundlag for at afvise ledelsesrepræsentanternes forklaringer, hvorefter ledelsen var opmærksom på, at medarbejderne havde krav på, at frokostpausen blev holdt uforstyrret, hvorfor man gjorde, hvad der var muligt for at respektere dette, og at man betalte løn og overarbejdstillæg til medarbejderne, når man blev nødt til at pålægge dem arbejde i den planlagte frokostpause.

Retsformanden fandt det herefter ikke bevist, at ledelsen har været bekendt med konkrete tilfælde, hvor medarbejderne har arbejdet i frokostpausen, og retsformanden fandt, at det måtte være en betingelse for, at medarbejderne kunne få kompensation for en forstyrrelse af frokostpausen, at medarbejderne gjorde ledelsen opmærksom på, at en forstyrrelse af frokostpausen var indtruffet. Der er således efter retsformandens vurdering ikke fremlagt nogen skriftlig dokumentation for noget tilfælde, hvor ledelsen er blevet anmodet om kompensation for forstyrret frokostpause. Der er heller ikke under de afgivne forklaringer givet konkrete eksempler på, at en medarbejder har krævet kompensation for forstyrret frokostpause, og at dette skulle være blevet nægtet af ledelsen. Det er endvidere ikke godtgjort, at medarbejderne ikke ved ansættelsen var orienteret om, at de havde medarbejderbetalt frokostpause.

På det grundlag blev RLTN for Region Hovedstaden frifundet for den principale påstand.

Hvad angik den subsidiære bemærkede retsformanden, at hvis der gives FOA medhold, vil det indebære, at Rigshospitalet og Apoteket må imødesee, at der fremsættes krav i anledning af påstået manglende kompensation for tiden forud for opsigelsen af praksis i 2009. Retsformanden fandt ikke dette rimeligt, idet dokumentation for forstyrrelse af arbejde i portørernes frokostpauser forud for opsigelsen af praksis i 2009, hvis en sådan overhovedet kan tilvejebringes, burde være fremlagt for længst, og i hvert fald senest i forbindelse med nærværende sag.

På grund af passivitet blev RLTN for Region Hovedstaden allerede derfor frifundet for den subsidiære påstand.

Som følge heraf fandt retsformanden heller ikke grundlag for at pålægge Region Hovedstaden en bod.

Afgørelsen **vedlægges**.

Med venlig hilsen

Lotte Pedersen

Jan Bülow

Udskrift af Arbejdsrettens retsbog

Den 8. maj 2014 holdt Arbejdsretten møde i Arbejdsmarkedets Hus, Sankt Annæ Plads 5, 1250 København K, i

sag nr.: AR2012.0590
Landsorganisationen i Danmark
for
Fag og Arbejde (FOA)
mod
Regionernes Lønnings- og Takstnævn (RLTN)
for
Region Hovedstaden

i hvilken sag der sidst blev holdt retsmøde den 2. maj 2014.

Retten blev beklædt af næstformand, fhv. retspræsident Niels Waage.

Ingen var tilsagt eller mødt.

I retsmødet den 2. maj 2014 overlod parterne det til retsformanden at afgøre sagen i henhold til arbejdsretslovens § 16, stk. 3. Med hensyn til de nedlagte påstande henvises til retsbogsudskriften af 2. maj 2014

Retsformanden traf sålydende

”AFGØRELSE

Der findes ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for i det hele at frifinde indklagede alene som følge af den passivitet, som klager har udvist ved, at der hengik over 1 ½ år fra mæglingmødet den 28. juni 2010 til anmodningen om fællesmøde den 16. februar 2012, idet det ikke kan udledes af de foreliggende oplysninger, om indklagede havde grund til at antage, at sagen var opgivet af klager efter mæglingmødet.

Efter den tilskæring af sagen, som klager har foretaget ved afgivelsen af proceserklæringen i retsmødet i Arbejdsretten 14. november 2013 (refereret i indklagedes påstandsdokument af 14. april 2014, s. 1) og ved påstandsnedlæggelsen i processkrift B, ses den alene at dreje sig om, hvorvidt indklagede har begået overenskomstbrud ved ikke i tiden før 4. maj 2009 at respektere, at den frokostpause, som tilkom portørerne i Rigshospitalets Køkken og Region Hovedstadens Apotek afd. Rigshospitalet, og som ubestridt ikke var arbejdsgiverbetalt før 4. maj 2009, skulle afholdes uden forstyrrelser.

Retsformanden finder ikke tilstrækkeligt grundlag for at afvise de afgivne forklaringer fra medarbejderne, hvorefter de i et eller andet omfang faktisk udførte arbejde i deres frokostpause forud for 4. maj 2009. På den anden side er der heller ikke grundlag for at afvise

ledelsesrepræsentanternes forklaringer, hvorefter ledelsen var opmærksom på, at medarbejderne havde krav på, at frokostpausen blev afholdt uforstyrret, hvorfor man gjorde, hvad der var muligt for at respektere dette, og at man betalte løn og overarbejdstillæg til medarbejderne, når man blev nødt til at pålægge dem at arbejde i den planerede frokostpause.

Det er herefter ikke bevist, at ledelsen har været bekendt med konkrete tilfælde, hvor medarbejderne har arbejdet i frokostpausen, og retsformanden finder, at det måtte være en betingelse for at medarbejderne kunne få kompensation for en forstyrrelse af frokostpausen, at medarbejderne gjorde ledelsen opmærksom på, at en forstyrrelse af frokostpausen var indtruffet. Der er således ikke fremlagt nogen skriftlig dokumentation for noget tilfælde, hvor ledelsen er blevet anmodet om kompensation for forstyrret frokostpause. Der er heller ikke under de afgivne forklaringer givet konkrete eksempler på, at en medarbejder har krævet kompensation for forstyrret frokostpause, og at dette skulle være blevet nægtet af ledelsen. Det er endvidere ikke godtgjort, at medarbejderne ikke ved ansættelsen var orienteret om, at de havde medarbejderbetalt frokostpause. Retsformanden henviser herved til, at det fremgår af de fremlagte vagtplaner (bilag 5 og bilag 21), at der var planlagt pauser af ½ times varighed, der ikke indgik i arbejdstiden.

Der er efter det anførte ikke grundlag for at give klager medhold i den principale påstand.

Hvad angår den subsidiære påstand bemærkes, at hvis der gives klager medhold heri, vil det indebære, at indklagede fortsat må imødesee, at der fremsættes krav i anledning af påstået manglende kompensation for forstyrrelse af frokostpauser i tiden forud for 4. maj 2009. Retsformanden finder ikke dette rimeligt, idet dokumentation for forstyrrelse af arbejde i portørernes frokostpauser i perioden 16. februar 2007- 4. maj 2009, hvis en sådan overhovedet kan tilvejebringes, burde have været fremlagt for længst, og i hvert fald senest i forbindelse med nærværende sag.

Indklagede frifindes derfor allerede på grund af den af klager udviste passivitet for klagers subsidiære påstand.

Efter det anførte er der heller ikke grundlag for at pålægge indklagede at betale bod.

Indklagedes frifindes således for alle de af klager nedlagte endelige påstande.”

Sagen sluttet.

Retten hævet.

Niels Waage